

РЕШЕНИЕ

№ 8367

гр. София, 03.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **706** по описа за **2026** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на П. Д. Ч., ЕГН [ЕГН], лично и като представляващ „СОФИЙСКА ИЗОЛАЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] чрез адв. Н. Б., Решение № 4315/29.11.2025г. по АНД № 9367/2025г. по описа на СРС, 105 състав, с което е потвърден ЕФ № Серия Г № 0067970 на СДВР с дата 27.05.2025г. за налагане на имуществена санкция на „СОФИЙСКА ИЗОЛАЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ, извършено на 10.08.2024г., установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, с което на основание чл.638, ал.4, вр. чл.638, ал1, т.2, вр. чл.461, т.1 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение и потвърдения с него електронен фиш. Излагат се съображения за незаконосъобразност на процесния електронен фиш, като се твърди, че същият не съдържа всички необходими реквизити, че са допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му, че същият е неясен, което е довело до нарушаване на правото на защита на касационния жалбоподател. Твърди се също така, че не ставало ясно от електронния фиш дали с него е наложена глоба или имуществена санкция, а и били посочени два субекта на „наказателна“ отговорност. В съдебно заседание касационния жалбоподател не се явява и не се представлява

Ответникът по касационната жалба - СДВР, не се представлява. По делото са депозиран писмени

бележки от процесуалния представител на ответника, в които оспорва касационната жалба и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор К. от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Районният съд правилно е установил фактите по делото, към които и настоящата инстанция се солидаризира, поради което няма излишно да ги повтаря.

Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя. Съобразно дължимата от въззивната инстанция служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е извел правилни изводи. Решаващият състав на СРС е изследвал и е взел отношение по изложените в жалбата доводи и по всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него проверка.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя мотивите на въззивния съд за законосъобразност на обжалвания електронен фиш. Легалната дефиниция на понятието „електронен фиш“ се съдържа в §1 от Допълнителните разпоредби на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП. Електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. По дефиниция, електронният фиш не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което в случая е сторено, т.е. не е налице законово изискване да бъде посочено лицето, издало електронния фиш. Касае се за своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, приравнен едновременно към акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателно постановление (НП), но само по отношение на правното му действие (фикцията по чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Според чл. 189, ал. 4 ЗДвП електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното заплащане.

Настоящият съдебен състав счита, че относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити. По отношение на електронния фиш разпоредбата на чл. 57 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното

постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на моторно превозно средство при нарушения, установени и заснети с техническо средство.

Не се споделят и възраженията свързани с неяснота на съдържанието на процесния фиш. Действително в него е налице известна неточност, посочване на „скорост 50 км/ч. за населено място и след приспаднат толеранс от -3%“- но тази неточност по никакъв начин не прави съдържанието на електронния фиш неясно или вътрешно противоречиво, доколкото ясно е изписано нарушението както текстово, а именно: „е установено управление на МПС, регистрирано в Р.България и не е спряно от движение, за което собственика не е сключил задължителна застраховка Г.О.“, така и цифрово нарушение по чл.483, ал.1, т.1 от КЗ вр. чл.638, ал.4, вр. чл.638, ал1, т.2, вр. чл.461, т.1 от КЗ с наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева. Изписването на допълнителни обстоятелства извън тези обхванати от административното нарушение, не е повлияло на ясното посочване на нарушението и не могат да се приемат за съществени, доколкото не са нарушили правото на санкционираното дружество да разбере административнонаказателното обвинение и да се защити срещу него.

Относно възражението свързано с това, че не ставало ясно дали е наложена глоба или имуществена санкция, единствено следва да се посочи, че във всички части на процесния фиш ясно е посочено, че със същия се налага именно имуществена санкция, на първо място самия електронен фиш е озаглавен „ЕФ за налагане на имуществена санкция“, на следващо място изрично е посочено, че се налага „имуществена санкция в размер на 2000 лева“, дори в указанията за заплащане е посочено, че следва да се заплати наложената имуществена санкция. Касационния състав не установява в процесния ЕФ дори да е спомената думата „глоба“, което прави посоченото възражение напълно произволно, голословно и лишено от фактическо основание.

Неоснователно е и възражението, че били посочени два субекта на „наказателна“ отговорност. За прецизност следва да се отбележи, че с ЕФ не се ангажира наказателна отговорност, а административнонаказателна такава. В процесния ЕФ коректно е посочен като собственик, на когото е регистрирано МПС - „СОФИЙСКА ИЗОЛАЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕООД, а като законен представител на фирмата е посочен П. Д. Ч.. Посочването на законния представител на дружеството, не само не е води до неяснота в субекта, а тъкмо напротив- индивидуализира по несъмнен начин търговското дружество, на което е наложена имуществената санкция.

По изложените съображения касационната жалба следва да бъде оставена без уважение, а решението оставено в сила като валидно, допустимо и правилно.

С оглед изхода на делото и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 66,47евро съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XXII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4315/29.11.2025г. по АНД № 9367/2025г. по описа на СРС, 105 състав.

ОСЪЖДА „СОФИЙСКА ИЗОЛАЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 66,47евро – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.